

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo, 15 mai 2006, vedtak sak 060-06

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Boks 7015, 5020 Bergen, sak 1297502

Saken gjelder: Om selskapet avtalerettslig har forpliktet seg til endelig oppgjør i begge sakene fra fordringshaver ved informasjon om restgjeld/aksept av oppgjør i en sak.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.klagenemnda.inkasso.no

1 Kravet

Saken gjelder restkrav i forbindelse med oversittet utlånsfrist på bibliotek på kr. 100, inkassosalær med kr. 687,50 og renter kr. 5,87.

2 Saksforholdet

Saken gjaldt opprinnelig to krav knyttet til oversittet utlånsfrist på et bibliotek.

I sak 1 mottok Lindorff kravet den 19.12.05. Inkassovarsel ble sendt 21.12.05 med betalingsfrist 04.01.06 for kr. 457,27, som inkluderte hovedkrav kr. 400, renter kr. 3,27 og purregebyr kr. 54. Kravet ble ikke betalt. Inkassopågang ble iverksatt ved betalingsoppfordring sendt 12.01.06 med frist 26.01.06 for betaling av kr. 749,15, som inkluderte hovedkravet på kr. 400, renter kr. 5,40 og et samlet inkassosalær på kr. 343,75.

I sak 2 mottok Lindorff kravet den 30.12.05. Inkassovarsel ble sendt 04.01.06 med betalingsfrist 18.01.06 for kr. 760,39, som inkluderte hovedkrav kr. 700, renter kr. 6,39 og purregebyr kr. 54.

Klager leverte alle bøkene 13.01.06. Samme dag kontaktet hun Lindorff på telefon og opplyste at bøkene var tilbakelevert. Det er i saksbehandlersystemet notert at hun nå skulle betale kr. 161, hvilket tilsvarte at hovedkravet i sak 2 var redusert til kr. 100 som følge av tilbakeleveringen og dessuten renter og purregebyr i sak 2. Lindorff avsluttet da sak 2 som løst, men fastholdt krav på inkassosalær i sak 1.

Klager sendte klage til Inkassoklagenemnda 14.02.06. Selskapet har opplyst at kravet nå er betalt i sin helhet.

3 Partene anfører

Klager bestrider grunnlaget for inkassosalær. Da hun mottok brev fra Lindorff leverte hun alle bøkene til biblioteket og ringte til Lindorff. Hun hevder hun fikk beskjed om at alt var i orden dersom hun betalte kr. 162 samme dag. Hun hevder at hun spurte om det var noen som helst flere heftelser ved henne, og at saksbehandler svarte at det var det ikke. Hun sier hun ikke var klar over at det var snakk om to forskjellige saker.

Innklagede fastholder kravet på inkassosalær. Det var allerede påløpt inkassokostnader i sak 1 før innleveringen av bøkene og før klager kontaktet selskapet. Det fremgår ikke av notatene på sak 2, at oppgjøret på kr. 161 skulle gjelde begge sakene. Heller ikke er det notert at klager har bedt om å få opplyst om det var flere saker registrert på henne. Klager har dessuten ikke reagert på varsel om tungt salær som ble sendt 19.01.06. Hun hadde god mulighet for å unngå at det påløp tungt salær ved å betale dette. At klager har misforstått at det var to saker må være klagers risiko. Sakene er i brev til henne presentert med forskjellige saksnumre, beløp og referanser. Selskapet anfører også at det er sannsynlig at årsaken til at hun leverte bøkene og tok kontakt for å få til et oppgjør den 13.01.06, var at hun hadde mottatt betalingsoppfordringene, og således var klar over at det var to saker, når hun valgte å ta kontakt hvor hun oppga sak 2 som referanse.

4 Inkassoklagenemndas syn på saken.

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelse etter inkassoloven.

Inkassoloven § 17 fastslår at skyldneren må erstatte fordringshavers omkostninger ved utenrettslig inkasso. I lovens forarbeider, Ot.prp. nr. 87-88, side 122, fremgår det at skjæringsstidspunktet for når det påløper

inkassokostnader er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet, og når fordringshaver har sendt kravet til inkassator.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at grunnlaget for kravet på inkassokostnadene er at klager har oversett innleveringsfristen for tilbakelevering av lånt materiell fra biblioteket.

Da klager leverte tilbake materialet hadde hun mottatt inkassovarsel i begge saker, og nemnda legger til grunn at hun også hadde mottatt betalingsoppfordring i sak 1.

Nemnda finner grunn til å bemerke at det er den som hevder å ha en avtale med noen som har bevisbyrden for det. Det samme gjelder innholdet av avtalen. I denne saken betyr dette at klager har bevisbyrden for at det foreligger en avtale om at hun ikke skulle betale mer enn 161 kroner som endelig oppgjør av begge sakene. Dette til tross for at hun totalt var krevd for nærmere 700 kroner i inkassosalær og renter.

Nemnda legger til grunn at klager i telefonsamtalen 13.01.06 snakket med den saksbehandler i selskapet som behandlet sak 2, at vedkommende ikke var klar over at det verserte to saker, og at svaret om hva klager nå skulle betale bygget på det klager skyldte i sak 2. Det er således ikke sannsynliggjort at selskapet i telefonsamtalen bekreftet at klagers innbetaling av kr. 161 skulle aksepteres som endelig oppgjør for begge sakene. Av de krav klager hadde mottatt fremgikk det at biblioteket ville ha et større krav enn kr. 161 etter at materialet var innlevert, nemlig renter og inkassosalær i sak 1, og uansett - selv om hun ikke hadde mottatt betalingsoppfordringen - renter og purregebyr i sak 1. Inkassoklagenemnda anser at klager overfor saksbehandleren måtte presisere at hun var krevd i to saker og opplyse begge saksnummer før hun kunne bygge på de opplysninger hun fikk om at kr. 161 var fullt oppgjør.

5 Vedtak

Klagen gis ikke medhold.

Iver Huitfeldt
Leder Inkassoklagenemnda